

## עת"א 3396/03/15 - היועץ המשפטי לממשלה נגד יעקב אוזן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

10 מרץ 2015

עת"א 3396-03-15 היועץ המשפטי

לממשלה נ' אוזן(אסיר)  
לפני כב' השופט יעקב שפסר,  
שופטת זהבה בוסתן,  
שופטת מיכל ברק נבו

ה尤ץ המשפטי לממשלה

העוטר

יעקב אוזן (אסיר)

נגד

המשיב

ונוכחים:

ב"כ העוטר, עו"ד דגנית גdots-כרמי (פרקליות מחוז מרכז)

ב"כ המשיב, עו"ד דורין מנו

המשיב הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הוושט]

### פסק דין

1. ביום 26.2.15 החליטה ועדת השחרורים ברוב דעתו וכנגד דעה חולקת על שחרורו של המשיב. העוטר טוען כי החלטה לוקה בחוסר סבירות המצדיק התערבות ערקה זו ולפיכך עותר לביטול החלטת השחרור.

2. המשיב שפט לתקופת מאסר של שנתיים ושבועיים בגין עבירות של קשרת קשור לביצוע פשע, התפרצויות לדירה, החזקת כלי פריצה והחזקת כלי נשק. מועד שחרורו המלא מהכלא הוא 5.10.15 ובנכסי מנהלי 24.8.15. צוין כי המذبور במאסר רביעי אותו מרצה המשיב.

ר��ע הרשותו של המשיב הוא אירוע מיום 22.9.13 עת קשור עם שלושה אחרים להתפרץ לדירת מגורים ולבצע גנבה. במסגרת הקשר הכספי המשיב והאחרים בכל פריצה לאחר שביצעו סריקות במקום, פרצו המשיב והאחר לבית, פרצו לכפסת שהיתה בו ונטלו מתוכה כסף במזומנים, דרכונים, אקדח ומחסניות עם כדורים, מסמכים, תכשיטים, מטבעות, שיקים ועוד. בגזר הדין ציין בית המשפט כי העונש המוסכם אליו הגיעו הצדדים נראה לו מקל למד".

לחובת המשיב 16 הרשותות קודמות בעירות רכוש, איומים, החזקת סמים לצריכה עצמית ושלא לצריכה עצמית, זיווג, בריחה ממעצר, מעשה מגונה, תגרה, נהיגה ללא רישיון ועוד. במסגרת זו ריצה המשיב 3 מאסרים קודמים הראשון בשנת 1987 והשני בשנת 1989 שניהם לשער שנתיים כל אחד, בגין עבירות רכוש וסמים. מאסר שלישי ריצה המשיב בשנת 2008 לשער 44 חודשים בגין 20 תיקים הנוגעים לעבירות רכוש והחזקת סמים. בכל אחד משלושת מאסרי הקודמים, זכה המשיב לשחרור מוקדם. ממאסרו האחרון שוחרר שחרור מוקדם לתוכנית שיקום במסגרת רשות".

בהחלטתה קבעה הוועדה כי כמעט עבירה משמעת לא הייתה המשיב מעורב בפעולות פליליות ולא צבר לחובתו דוחות מידע שלילי או חם"נים של שב"ס, הוא היה בסבב חופשיות ולקח חלק פעיל בפעולות שיקום, הדוח הסוציאלי המורחב מצין כי מדובר באסיר מארגן ויציב היודע לפחות את מטרותיו ופונה לצוות במקורה הצורך. לאור העובדה כי מדובר במאסרו הרביעי ור��ע ההतמכרות לסמים, הוסבירה לו חשיבות הטיפול בעבورو והוא סיים קבוצת שנייה. עוד מצינת הוועדה כי הונחה בפניה תוכנית שיקום פרטית מטעם "התחלת חדשה" ומן הדוח עולה כי הוכנה לאסיר תוכנית לשילוב בתוכנית שיקום טיפולית. עם זאת, לא מצינו מי המדריך ומנהל הקבוצה, מהם כישורי, מתי הקבוצה תתכנס, באיזה תדריות ולמשך כמה זמן, וכן גם בחוות הדעת של ד"ר שני באשר לטיפול הפרטני. תוכנית התעסוקה הינה את דעתה של הוועדה ורש"א מצאה את האסיר מתאים לשיקום, אך נמנעה מלעשות כן בשל העדר יכולת קליטה ביחידה.

הוועדה מצינית כי דנה והתחייבה בשאלת האם לחתם אמון במשיב כאשר ניתן בו אמון ב-3 פעמים קודמות והמשיב שב לסورو. הוועדה סבורה כי עובדת היותו מבוגר יותר עשויה להוות גורם ממtan. כמו כן, היה פער זמני גדול בין העבירות הקודמות לבין העבירה הנוכחית ואף כי עברו הפלילי של המשיב עשוי תיקי המב"דים שנ Sangro מעתים יחסית.

דעת המיעוט בוועדה סבירה כי המשיב לא שכנע כי חל שינוי משמעותי בהתנהגותו. גם בעבר השתתף בתוכניות טיפוליות רבות, רציניות וMagnitude, ושיתף פעולה עם המטופלים אך בתום הטיפול חזר וביצע עבירות ועל כן אין לתת בו אמון בפעם הרביעית.

העותר טוען כי הוועדה לא נתנה את המשקל הראוי לכך כי מדובר במאסר רביעי ולא נתן משקל ראוי להרשותו המרבות, כמו גם לעובדה ששוחרר 3 פעמים שוחרר מוקדם ואף בהיותו אסיר לראשונה ביצע עבירה בתקופת התנאי ורשון הופקע. מאסרי הקודמים של האסיר והאמון שננתנו בו הוועדות השונות לא הרתיעו אותו מלהשוב ולבצע עבירות פחות משנתים לאחר תום תקופת הרשות והפיקוח של רשות".

עוד טוען העותר, כי על אף שהאסיר סיים קבוצה לשינוי דפוסים בחודש פברואר 2014, מכלול הנתונים בעניינו כפי שהוא בידי בדוחות גורמי הטיפול ורש"א מצביעים שלא הוכיח שיסכוי שיקומו

גבויים. מdock רשות'a מחודש ספטמבר 2014 עולה כי הוא מודה באופן כללי ופורמלי בלבד בעבירות, לא מביע נזקקות טיפולית ולא פניו לטיפול. העוטר סבור לא די בהשתפות בקבוצה שנינו דפוזים כדי להציג על שינוי מהותי ואmittiy בעמדות המשיב כפי שהובעו אף בחודש ספטמבר 2014. עדשה זו נתמכת גם בהתרשםות יועצת רשות'a מיום 15.2.8 לפיה המשיב אך החל בתהיליך של התבוננות פנימית ולKİחית אחריות.

באשר לسبب חופשות טווען העוטר כי המשיב אינו מוגדר בסבב חופשות אלא עניינו נבחן קודם כל חופשה לגופה. אין בכך כדי ללמד על העדר מסוכנות ציבורית. שכן אין למדו מיציאה לחופשה קצרה על התנהלותו במסגרת שחרור מוקדם. גם באשר להתנגדותו במאסר מצין העוטר כי המשיב נידון משמעית במהלך מאסרו דבר המצביע על כך שהמשיב אינו ראוי לשחרור.

העוטר מדגיש כי המשיב שב לבצע עבירות פחות משנתיים לאחר ששים תקופת רשיון בפיקוח רשות'a אליה שוחרר ממאסרו השילishi (11.10.11). בדוחות רשות'a השונים שהוגשו עניינו אין כלל התייחסות לעובדה שהיא כבר בפיקוח רשות'a עם זאת חזר לבצע עבירות זמן קצר לאחר מכן וכן אין בתוכנית הפרטית שהוגשה כדי לאין את המסוכנות הנש��פת ממנו.

7. המשיב עוטר לדחית העתירה, תמצית טיעוני כי המذובר בהחלטה סבירה, ראייה ומאוזנת תוך שבאת כוחו של המשיב אשר טענה לפניינו בטוב טעם, הזכירה את ההלכה לפיה תפקיד בית המשפט מתmatchה אך בסביבות ההחלטה ואינו מתערב בה אף אם הוא עצמו היה מחייב אחרת. עוד טווען המשיב כי אף שהמذובר במאסר רביעי אין בכך כדי למנוע שחרור מוקדם, אלא יש לבדוק את עניינו הקונקרטי לצורן הבדיקה הראייה. לדברי המשיב הרימו את כל הנטלי המוטלים עליו, דבר הבא לידי ביטוי בהתרשםות חיובית של גורמי הטיפול, יצאה לחופשות ועובדת במפעלים. מדובר במסיב שהיה מכור לשם מרבית חייו וכשבשני מאסרו הראשונים לא עבר הליך טיפול ואף לא תכנית פיקוח ולא היו לו איפוא את הכלים להתנהלות ולהתמודדות אותם קיבל רק מאוחר יותר. לדברי המשיב, בגין עמדת המדינה, הרי שסטיקו' שיקומו גבויים ובعين זה מפנה באת כוחו לדוח ע"ס מיום 23.2.14 לאחר סיום קבוצת טיפול, לחווית דעת השניה של נציגת רשות'a בה עמדת היא על השוני שהתחולל בו כתוצאה מהפגישות ומזכירה כי המשיב עבר תוכניות טיפוליות וחינוכיות ועל כן ראוי הוא לשחרור זאת כמתואר בסעיף 1 להחלטת הוועדה ובבדיקות החשובים מטעם גורמי שב"ס.

8. לפי סעיף 3 לחוק שחרור על תנאי מאסרו, אין לשחרר אסיר אלא אם שוכנעה הוועדה כי הוא ראוי לשחרור וכי שחררוינו מסקן את שלום הציבור. אכן כטענת העוטר מذובר באסיר אשר הורשע בעבירות חמורות ובבוא הוועדה ליתן דעתה אם להיענות לבקשת השחרור ואם לאו, עליה להתייחס למכלול נסיבות ושיקולים ביניהם לעבירה שבשלה נושא האסיר את עונשו, הנסיבות בהן נעבירה וחומרתה. ענייננו מדבר בעבירה חמורה. אין זה גם מאסרו האחרון של המשיב והוא נושא עבר מכבד ובכלל זה 3 תקופות מאסר קודומות של קרוב ל-8 שנים מאסר כולל. מכל שלוש מאסרו' הקודמים שוחרר המשיב שחרור מוקדם ואף עבר הליך שיקומי בפיקוח רשות'a אשר לא הרתוו מלשוב ולבצע את העבירות דן פחת משנתיים מהתום תקופת השחרור על תנאי והפיקוח שעבר מצד רשות'a.

מתקשם אנו להבין את החלטת הוועדה על רקע דוח רשות'a אך מחודש ספטמבר 2014 לפיו מתקיים הרושם כי המשיב מודה באופן כללי ופורמלי בלבד בעבירות, לא מביע נזקקות טיפולית ולא פניו לטיפול.

התרשומות יוצאת רשות ר"א עפ"י הדוח מיום 1.2.15 היא שהמשיב אף החל בתהילך של התבוננות פנימית ולקיים אחריות. לא מצאנו גם פירוט בתוכנית "התחללה חדשה" לפרטים יסודים והכרחיים, אם כי במהלך הדיון שבפניו המציאה לנו את כוח המשיב דוח משלים מטעם התחללה חדשה בחילק מעניינים אלה. גם הוועדה לא קיבלה מענה לשאלות אלה ועל אף זאת מצאה לנכון להורות על שחרורו של המשיב. כתענת העוטר אף אנו לא מצאנו התייחסות בדוח רשות ר"א וב恰恰ת הוועדה לעובדת היותו של המשיב בפיקוח בעבר תחת רשות ר"א וזרתו לביצוע עבירות תוך זמן קצר יחסית.

.9. כדיוּ ערכאה זו אינה שמה עצמה במקום וועדת השחרורים אלא בוחנת את החלטותיה עפ"י אמות מידת מנהליות. עם זאת נראה לנו כי בענייננו לא הביאה הוועדה לידי בטוי ראוי במנין שיקוליה, קודם החלטתה את שאלת מסוכנותו של המשיב באופן בלתי סביר המצדיק התערבותנו.

.10. ממשדבר במשפט לו עבר מכבד, שוחרר בעבר 3 פעמים ושב לسورו בתוך פרק זמן קצר יחסית, זאת על אף שעבר לכואורה הליך שיקומי בפיקוח רשות ר"א, ובהינתן הכלל כי שחרור מוקדם אינו זכות מוקנית ועל האסיר לשכנע כי ראוי הוא לו, לא נראה לנו כי די בתהילך התבוננות הפנימית ולקיים האחריות בו החל המשיב כדי לשכנע בדבר העדר מסוכנות והיותו ראוי לשחרור מוקדם. אדרבא, נראה לנו כי התמונה הכוללת המצטיירת ממכלול הנسبות מצביעה בהכרח על מסוכנות לא מבוטלת הנשקפת מהמשיב ובנסיבות אלה סבורים אנו כי יש יסוד ממש להצדקת דעת המיעוט דוויקא בוועדה, לפיה לא שיכנע המשיב כי חל שינוי משמעותי בהתנהגותו ולא ניתן בשלב זה ובפעם הרביעית לתת בו אמון כי לא יחזיר לسورו פעם נוספת ולא יסקן את שלום הציבור ובתוכנו.

.11. ההחלטה הוועדה חרוגת איפוא לדעתנו ממתחם הסבירות באופן הצדיק ביטולה וכן אנו מורים.

**ניתן והודיע היום י"ט אדר תשע"ה, 10/03/2015 במעמד הנוכחים.**

מיכל ברק נבו, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

יעקב שפסר, שופט